

MISJONS-RØSTEN

Lossalg 15 øre.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 12.

15. juni 1942.

14. årgang.

Jeg kunne være i evigheten imorgen.

Jeg har en gang lest følgende samtale og sender den videre.

En alvorlig troende læge kom en gang for å se til en gammel mann, som han ofte hadde besøkt før. Mange ganger hadde dr. Smith talt til gamle John og hans hustru om deres sjels frelse, men tilsynelatende forgyves. Gamle John lyttet oppmerksomt til og stiltiende samtykket han til sannheten av det som ble sagt, men unngikk dog alltid å komme til noen bestemmelse. Han innrømmet villig, at han var en synder og trengte til Guds frelse. Ja, han sa endog at det var hans mening å søke Frelseren en gang i framtiden. Han ville nok gjerne bli frelst men bare for å unngå helvedes straff. Han aktet å berede seg for himlen, men ville, lik Felix, (Ap.gj. 24, 25) helst oppsette til en beleilig tid.

Gamle John led av et bronkittanfallo; hans liv var ikke i egentlig fare, men han følte seg svak og sjuk. Dr. Smith foretok de nødvendige undersøkelser, og lovet å tilberede noe medisiner som skulle hentes og skulle just si farvel, da Johns hustru spurte: «Når skal han ta medisinen, doktor?» «Jeg skal skrive bruksanvisningen på flasken,» sa doktoren. Da ventet han seg til den sjuke og sa med et smil: «La meg nå se: du er jo ikke mye sjuk; jeg antar at du kan begynne å ta den om en måneds tid!» «Om en måned?» utbrøt begynte på engang i stor forundring. «Ja, hvorfor ikke? er det for tidlig?» «For tidlig, doktor! Jeg kunne jo være død da,» sa John. «Ja, det er nok sant, men du må huske på, at du slett ikke er så sjuk ennå; dog du slett ikke er så sjuk ennå; dog det er kanskje best du begynner om en uke.» «Men kjære Dem!» utbrøt John i sin største forlegenhet, unnskyld, doktor, men jeg lever måskje ikke en uke.» «Ja, det godt være,

at du ikke lever så lenge, John, men det kan også godt være, at du gjør, og forresten vil du jo ha medisinen hos deg; den kan godt holde seg, og skulle du kjenne, at du blir verre, da kan du jo ta litt; jeg skal ikke forlange noe for den og skulle du bli verre imorgen, så kan du begynne å ta medisinen.» «Jeg kunne jo være i evigheten imorgen. Vær nå ikke vred på meg og tro ikke, at jeg er utakknemlig mot Dem, som så ofte har vært god mot meg, men De kan skjønne, doktor, jeg vil så nødigg bli verre, og ihvorvel jeg er overbevist om, at medisinen er god, får jeg dog ikke noe godt derav, så lenge den står på flasken, dessuten synes det for meg å være stikk imot all sunn fornuft å oppsette med å bruke den.» Hva tid mener du da, John, er best å begynne?» «Nåvel, doktor, jeg trodde De ville si at jeg skulle begynne idag.» «Begynn endelig idag. Jeg ønsket bare å vise deg, hvor ufornuftig du handler, når du oppsetter med å ta den medisiner, som den store sjelelæge har beredt til din sjuke sjel. Tenk på hvor lenge du har forsømt det middel som han har anskaffet, du hra i mange år vendt deg bort fra den Herre Jesus; du har sagt: «Neste uke» eller «neste år,» eller «når jeg ligger på dødsleiet, vil jeg søke Herren, men ikke ennå.» Gud tilbyr deg frelse idag; «Nå er den behagelige tid, se, nå er frelsens dag.» (2. Kor. 6, 2). Jeg behøver nok ikke å fortelle deg, hvor gjerne den Herre Jesus vil motta deg; at hans dyrebare blod ble utøst for deg. Du har medisinen, så å si i dine hender, men (for å bruke ditt eget argument) den kan umuliggjøre deg noe godt, med mindre du tar den, og det er farlig å oppsette til imorgen.» Gamle John fikk tårer i øy-

nene da han trykket sin trofaste venns hånd. «Det var et tydelig språk», sa han til sin hustru, «men han har nok rett den gamle: Aldri har jeg sett det slik før.» Kjære venn, dersom du er ufredst, oppsett ikke men bestem deg nå å motta Kristus som din egen personlige frelser. Fredshilsen.

H. E. Hegh.

Ild som tenner.

Det ser ut iblant som en behøver hjelp av andre kristne for å bli fri og få sin sjel i brann. Om noe menneske behøver å oppleve de helliges samfunn, så behøver sjelevinneren det. Han behøver en umiddelbar kontakt med mennesker som eier den guddommelige gave å tende, løfte og inspirere. Og mangen lovende kristen revolusjonær er blitt kvalt av mangel på samfunn med andre revolusjonære.

For noen år siden satt jeg en lørdag ettermiddag på et tog på vei til et større møte hvor jeg skulle tale om kvelden og tre ganger på søndagen. Jeg følte meg tom og tørr og slett ikke inspirert til å reise bort og preke. Det er sant at en ikke skal leve på følelser, men der er også sant at en bør kjenne noe i sitt indre før man trer fram for en forsamling for å framføre Herrens ord. For døde prekerer skaper døde tilhørere.

Min sjel våndet seg i sin avmakt, og jeg sukket til Gud om grepethet og glød uten å ane hvorledes Herren ville høre og besvare min bønn. Om en stund gikk jeg inn i spisevognen for å få litt mat, og på veien dit la jeg merke til en ung mann som spørrende rettet blikket på meg uten å si et ord. Etter et par minutter kom han inn i spisevognen og slo seg ned midt imot meg på den andre siden av bordet og begynte å samtale.

(Forts. side 62).

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Br. Hegh

har fått en tids hvile på et hvilehjem på Hadeland. Oppholdet har gjort ham godt og han er snart i full vigør igjen. «Gud er god. Ære være hans navn», skriver han.

Ny kommisjonær i Sætre.

I Sætre, Hurum, kan «Misjons-Røsten» bestilles og kontingent betales hos Eivind Jørgensen, Sætre. Vi ber våre abonnenter i Sætre å være vennlig å innbetale skyldig kontingent til ham.

Forskjellige nyheter.

Grunnet de vanskelige reiseforhold er flere årskonferanser omlagt og forandret:

Misjonsforbundet holder sin konferanse i Oslo fra 25—28 juni. Det var meningen den skulle vært holdt i Stavanger.

Metodistkirken har på grunn av reisevanskelighetene måttet bestemme sin konferanse i Skien. Den holdes 25—28 juni. Meningen var at konferansen skulle vært holdt i Trondheim.

Santalmisjonen hadde planlagt sitt årsmøte til slutten av juni på Lillehammer, men har usatt den på ubestemt tid.

Det norske misjonsselskaps hovedstyre foreslår at selskapets generalforsamling utsettes på ubestemt tid.

Forstander Knut Petersen i «Fildelfia», Oslo, har sagt opp sin stilling og har sitt siste møte 14. juni. Han tenker å reise som evangelist.

150 år var det 31. mai i år siden William Carey holdt sin misjonstale på de engelske baptisters distriktsmøte i Northampton. Det var denne tale som var innledningen til den nyere tids hedningemisjonsarbeid. Som tekst hadde han Esaias 54, 2—3.

*La hele verden briste,
min Jesus er ved makt,
hvo vil hans hånd oppriste
og bryte himlens pakt?
Ei hunger, sverd og lue,
ei pine, ve og verk
fra Jesus meg skal true,
det bånd er altfor sterkt.*

lld som fenner.

(Forts. fra 1ste side)

Han kjente meg, selv om ikke jeg kjente ham. Han studerte ved en misjonsskole og kom nettopp fra en vekkelse. Han fortalte hva Gud hadde gjort, men han gjorde det så stille og ydmykt at han selv kom ganske i bakgrunnen, og Gud og hans verk ble det dominerende i hele hans vitnesbyrd. Han talte om at vekkelsen begynte med ham selv, og at det kostet forferdelig meget på et av de første møtene å stå fram for forsamlingen og be om dens forbønn. Han var jo kalt dit for å ha vekkelsesmøter. Men han tok skammen på seg, og den kvelden fikk han oppleve en forunderlig fornyelse. Siden grep Gud mange andre, og ikke så få ufrelste var kommet til troen.

Jeg lyttet av hele min sjel og ble overrasket over meg selv da jeg om en stund satt og ba i min ånd: «Gud, den unge mann på den andre siden av bordet har noe som jeg behøver. Herre, la meg få del i det, og la ilden fra hans indre blåse inn i min tilfrosne sjel nettopp nå. Jeg vil ta imot den.»

Gud hørte den bønne, og før vi skiltes fra hverandre, hadde jeg fått hva jeg ba om. Det er ikke for ingenting at Herrens ord sier: «La oss gi akt på hverandre og oppløse hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.»

Den åndelige grepethet er smittsom, og derfor må vi iblant søke kontakt med mennesker som på dette område har noe å gi. Og så får vi når vår tur kommer, gå avsted og tende andre.

Frank Mangs.

SPREDTE FELTER

VEKKELSEN I SÆTRE.

Flere sjeler har tatt imot Jesus som sin frelser i Sætre. En søndag var musikkvenner fra Møllergt. 38, Oslo, på besøk. Br. Arne Wold m. fl. talte Guds ord. 5 stykker bøyde seg på møtet og en bøyde seg hjemme etter møtet. Neste møte bøyde 4 unge gutter seg. To av disse var sønner til br. Abrehamson som er forstander i menigheten.

FRA NORD-NORGE.

Br. Didrik T. Solli skriver bl.a.: Gjennom alt har Herren hjulpet til idag. Det har, på det åndelige område, vært en av de beste vintre jeg har opplevd her nord. Vi takker Gud for at han ennå drar syndere til seg.

Gud ga oss en herlig tid inne i Balsfjord og vi hører om herlige opplevelser fremdeles. Det er «sildegrenets tid». En innhøstningens tid er det på mange måter. Må Herren sende oss vitner som vil se sin oppgave her oppe og stå på muren til Herren selv kommer og avblåser striden. Dørene er nå åpne som aldri før. Det spørres etter møter på alle kanter, men det er umulig å kunne rekke overalt. Er nettopp kommet hjem fra en tur. Besøkte et avsides sted. Det er ikke så ofte noen kommer der med Guds ord. Da jeg skulle gå sto en hel flokk omkring meg og ba at jeg måtte komme tilbake om ikke så lenge.

Ja, det er en gunstig tid å virke nå. Må vi bare holde ut.

Hjertelig broderhilsen.

Didrik T. Solli.

FRA FORSØMTE FELTER I ØSTFOLD.

Søstrene Ødegård og Schie skriver bl. a.:

Det ble ikke noe av den turen til Sarpsborg på misjonsmøte. Det ble så varmt og solskinn og vi var i full vinterhyre med beksom o. s. v., så vi ble da i ro og hadde vårt siste møte denne gang på Fjeldstad i Skjervegdalen.

Veiene var bløte og i elendig forfatning så det hindret nok for en stor del folk i å komme til møtene. Det er jo lange veier. Vi hadde mange deilige møter denne gang også og

de som overga seg til Gud i høst var med på møtene. Vi tror, ved Guds nåde, at han som begynte verket også skal fortsette. Vi må ha tålmodighet og regne med de mange ting som spiller inn på forsømte steder, men vi regner med Herren. Han skal stride for oss. Vi har nå først lovet å komme til Vidnes, men håper det ordner seg slik at vi kan ta turen om Sarpsborg og Skjeberg før ferien.

Ingrid Ødegård. Astrid Schie.

VIDNES, SKIPTVET.

2. mai gikk reisen til Skiptvet. Med buss fra Sarpsborg stiger vi høyere og høyere og jo høyere vi kommer renere luft blir det. Således er det også på himmelveien. Takk og lov!

Møtet om kvelden var i Åsheim, vennenes prektige lokale. Etter å ha hvilt litt hos søster Hilda var det å berede seg for kveldens møte.

Vi spilte og sang noen sanger utenfor lokalet og i kveldens stillhet led sangens toner langt utover den vakre bygd og mange kom ut og lyttet.

Så var det å gå inn og begynne møtet. Det hvilte en fredens ånd over møtet. Evangelist Gran fra Oslo talte om «Ordet» som gir lys og liv. Stor nåde var over ham. Deretter vitnet Guttorm og vi så at Guds ord overbeviser. Det ble sent og det var mørkt når vi gikk dit vi skulle bo. Hos br. Kristian Kjernsbekkk, som er en av de ledende brødre. Han lyste for oss med en lykt og vi minnes at ordet er en lykte for foten og et lys på stien.

Søndagens møter var hos br. Marius Berget som gjennom sorg og motgang hadde funnet veien til Golgata. Vennene fra Varteig kom også og vi kjenner vi elsker våre søsken og gledes ved å se dem.

Hjemmet hvor møtet holdtes var fullt av folk og det var åpent å synge, spille og vitne. Guds nærhet var så mektig at mange satt med tårer i øynene.

Det var mange som vitnet på dette møte. Erik Lunde, Gran, G. Hansen, A. Gresløs og fl. Da mannen i hjemmet tilslutt nevnte savnet etter sin elskede hustru som var død, men at han hvilte i Gud, var det flere som hulket og gråt. Det var tungt å bryte opp og skilles.

På hjemveien var det et par søstre som forvillet seg i skogen, men ble

funnet av en annen søster og ledet på rett vei igjen. Elskede venner i Kristus Jesus: Må Hyrden alltid få lede oss.

Vi måtte love å komme snart igjen til Skiptvet. Hjertelig takk til vennene for gjestfrihet og kjærlighet som vi ble møtt med. Gud signe dere alle. Deres brødre i nåden.

Thorleif Carlsen. Gutorm Hansen.

TUNE OG VARTEIG.

Gud åpner nye felter og hjem. Lørdag 9. mai var det bestemt møte for oss i Ø. Tune. Den frie evangeliske forkynnelse har hatt liten inngang der, men en bror som Gud har frelst med sin mektige frelse og som vitner frimodig om dette har åpnet sitt hjem. Hans hustru står trofast ved hans side og de lengter etter at Guds sak skal gå fram.

Møte var bestemt kl. halv 8 og stuen ble fulle av folk som svar på bønn. Halleluja! Det var mange som vitnet, både unge og gamle. Da Guds ord har en mektig spirekraft tror vi at mange skal vinnes for Guds rike også der.

Vi ble alle bevertet med mat og drikke i dette gjestfrie hjem. Må Gud velsigne disse søsken med stor kraft og nåde. Det blir en kampens tid, men: «uten kamp ingen krone».

Det ble sent før vi sluttet og da vi rodde over til Varteig i den stille sommerkveld sang og spillet vi om Guds kjærlighet, og sangen og musikken led langt utover.

Vi besøkte også en sjuk bror som har lagt sjuk i fire år. Troende venner: Be med oss for denne mann.

Søndag var det møte hos Erik Lunde. Det ble en god stund om ordet. Vi fikk kjenne Guds nærhet. Sjeler som ikke Hyrden har funnet satt gråtende. Våre venner har en staut gutteflokk som fra barn av er lagt på Guds trone. Må snart bønneskålen tømmes og de vines for Guds rike. Det er et godt og gjestfritt hjem og vi kjenner som Jesus sa at freden hviler over dette hus. Må Gud styrke far og mor i dette hjem til å være trofast til enden så skal de få livets krone.

Det er bestemt stevne i Varteig 1. pinsedag og vi har lovet å delta alle dagene. Hilsen til alle de hellige med disse ord: *Våk og be.* Jesus kommer snart.

Th. Carlsen. Guttorm Hansen.

FRA VIRKSOMHETEN I SØGNE.

Her i Søgne er det også en del troende venner som har valgt å følge Jesus helt. Br. Alf Hansen som står som den ledende her har innredet en møtesal i sitt hjem. Selv er han med i tjenesten for Guds saks fremme med liv og sjel. Jeg er for tiden her ute og virker og jeg må si vi har gode møter hvor Guds And har vært mektig tilstede. Flere sjeler — unge og gamle — har overgitt seg til Gud. Må Herren velsigne og bevare dem. I denne travle tid kommer folk alikevel til møtene, så lokalet blir fullt besatt hver møtekveld. På grunn, av plassmangel kan ikke alle komme inn og de andre lokaler er for tiden opptatt til andre formål.

Hver lørdag kommer en del ungdom fra Kristiansand og deltar med sang, musikk og vitnesbyrd.

Her er også noen utposter som vi besøker av og til og kaster seden ut. En del av musikkvennene blir da med, og så bærer det iveri pr. sykkel i mesterens tjeneste. Det lønner seg. Tiden er kort, så Guds erind har hast. Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre sende arbeidere ut til sin høst. — Herren velsigne vennene her i Søgne med mange sjelers frelse.

Snært er dagen før oss fremme
Da vi slutter vandringen
Da skal vi vår røst istemme
Evig uti himmelen.
Jesus han skal have æren.
Ja, i himmel og på jord,
For den nåde han beviste
Da han ga for oss sitt blod.

Fred over Guds Israel.

Broderhilsen.

P. t. Søgne 21/5—42.

Arnt Andersen.

STEVNE I VARTEIG.

1. pinsedag var det stevne hos Arnt Gresløs, Varteig. Det var strålende vær og venner fra flere steder var møtt fram. Fra Sarpsborg kom det en stoppfull buss og massevis med syklist. Fra Tune, Skiptvet, Ise, Skjeberg og flere steder var venner kommet.

Første møte holdtes ute på gårdsplassen. Br. Gresløs hadde hegnet inn en plass med løkvister så det ble noe i likhet med løvalenes høytid. Strengemusikk med trekkspill-ledsagelse og vakker sang led i den klare sommerdag. Møtet begynte kl.

2 og mange mennesker var samlet. G. Iversen, Thorleif Carlsen og str. Astrid Johsen talte Guds ord.

Neste møte kl. 6 var vi samlet inne og det var trangt om plassen. Også utenfor var det samlet mange som lyttet til vitnesbyrd og sang.

Br. Hasselgren fra Ise leste først et Guds ord og ledet i bønn. Deretter talte br. Erik Lunde og G. Iversen. Mange vitnesbyrd ble båret fram. Budskap i tunger og tydning fikk vi også høre. Brødrene Hansen og Carlsen sang flere gode sanger. Br. Bergh fra Sarpsborg avsluttet vitnerekken med en appell til oss om å trenge dypere inn i ordet og bli dyktige til tjenestegjeringen. Offer ble opptatt til forsømte steder.

Ref.

GODE TIDENDER FRA STAVANGER-DISTRIKTET.

Evang. H. Wik skriver bl. a.:

«Jeg er nå atter her på Jæren etter innbydelse fra vennene. Vi kommer nå fra et pinsesestevne på Vedavåg, Karmøya. Der var venner møtt fram fra de frie forsamlinger i Stavanger, Jæren, Nedstrand, Skudesnes, Stord, Mosterhavn og Haugesund. Det var et av de beste stever jeg har vært med på. Broder Kleppe var og der og frambar herlige, åndsfulle budskaper. Har vært meget på hans møter men aldri har jeg erfart en slik kraft over ham. Det var også tre dåpshandlinger, utført ved br. Glittenberg. Det var så overfylt med folk at lokalet var sprengt. Det siste møte ba vi med mange sjeler som søkte forbønn. Ja, i sannhet ser det ut for at Herren begynner å dugge sine tørre marker på disse kanter. Stor ære og takk til Gud. Har nå hatt et par møter her, i går søndag hadde vi en dåpshandling. Hvis veiene er åpne sørøver så har jeg ledelse til den vei, men det blir som Gud vil. Måtte så Herren velsigne Deres gjerning.

Kleppe, Jæren, 1. juni 1942.
Hjertelig broderhilsen.

Halfdan Wik.

Ny bok:

Nådegavenes bruk og misbruk.

Av Axel Nilssen.

Br. Axel Nilssen har gitt ut en brosjyre på 32 sider om de åndelige nådegaver, deres bruk og misbruk. Han har mye godt å komme med og gir noe både for hode og hjerte.

Boken handler om nådegavenes, deres hensikt, oppgave og nytte. Han gir også slående bevis for hvor lite positivt de som taler nedsettende om gavene har å kjøre iveri med. Samtidig imotegår han de forskjellige feilaktige forståelser angående disse ting på en saklig og nøktern måte.

Boken er vel vært å lese og koster 1 krone. Den kan også bestilles i «Misjons-Røsten»s eksp. og koster da kr. 1.00 pluss porto.

G. Iversen.

Veien til lykke.

Den som skjuler sine misgjerninger, har ingen lykke, men den som bekjenner dem og vender seg fra dem, finner miskunnhet. Ordsp. 28, 13.

Da Gud skapte mennesket, var det fullkomment lykkelig. De kjente ingen sorg eller nød, alt var idel harmoni. Men så skjedde det skjebnesvangre: Syndefallet. Mennesket ble dåret ved satans list. (2. Kor. 11, 3). Nå skjedde forandringen, synden brakte disharmoni til menneskehjertet. Freden forsvant og ble forvandlet til angst og uro. Lykken var borte.

Verden er full av uro, ulykkelige mennesker finnes overalt, ja mange fler enn vi aner. Hvorfor er det så? Fordi man lever i synd, borte fra Gud. Synden skiller oss fra Gud. Esaias 59, 2. For alle som lever i denne stilling, er deres ulykkes tilstand beseglet. Vel bringer syndelivets nytelse (Hebr. 11, 25), men aldri noen sann og varig lykke. Denne finnes kun hos Gud.

Alle søker etter lykken, snart her og snart der. Man tror å kunne finne den i de ting, som finnes i verden. Å, hvor man jager etter dette for å finne lykken. Den finnes dog ikke der, verdens brønne er sprukne. (Jerm. 2, 13), de kan ikke holde vann. Det vil si: Gi tilfredsstillelse. Altså ingen lykke. Nei, da må man til livets evige kilde. (Salme 36, 10). Denne kilde er Herren, Gud. (Jerm. 17, 13). Han har selv åpenbaret seg i sønnen. Derfor ropte Jesus: Om noen tørster han komme til meg og drikke! (Joh. 7, 37). Den som har kommet til ham, har funnet lykken. Hos ham fjernes ulykkens årsak: synden. Jesus selv ga sitt liv og blod til løsepenger for synden, og han alene kan fjerne den fra vårt hjerte. Det gjelder derfor å komme fram i lyset med den. Ikke skjule den,

men bekjenne sine misgjerninger og vende seg fra dem, så finner vi miskunnhet. Syndsbekjennelse må komme som en frukt av syndserkjennelse, og den må være sann og alvorlig, om en omvendelse finner sted. *Da finner vi nåde hos Gud.* Dette er veien til lykken. For denne består i å ha samfunn med Gud, og det fåes ved bekjennelse, omvendelse og tro på soningsofret: Jesus Guds lam.

Uten Gud ingen lykke, men i Ham er den å finne. Da oppfylles Guds ordet i Joh. 15, 11: Dette har jeg talt til eder forat min glede kan være i eder, og eders glede kan bli fullkommen. Da eier vi lykken. Har du den? Hvis ikke, gå veien. Den som finner miskunnhet, finner lykken.

Josef Ruud.
(Forts.)

B Ø K E R

Følgende bøker kan bestilles i Misjons-Røsten»s eksp.:

Kristi seier i dødsriket av Th. Mundus. Boken er på 76 sider og koster kr. 1.75 + porto.

Nådegavenes bruk og misbruk av Axel Nilssen. Den er på 32 sider og koster kr. 1.00 + porto.

Nutidsvitner eller de frie predikanters omvendelseskaptler. Boken er på 32 sider og rikt illustrert. Pris kr. 1.00 + porto.

Send beløpet pr. postanvisning. Det er billigst og sikrest.

Adresser bare: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Evangelisk vennestevne

avholdes i Rossfjordstraumen den 4 og 5. juli.

I forbindelse med stevnet vil det bli avholdt et kort bibelkursus fra 1. som avsluttes med stevne, altså to dager før stevnedagene.

Av predikende brødre har vi løfte på pastor Holen fra Misjonsforbundet, Tromsø, og evangelist Heill som virker nede i Lofoten.

Vi håper også at flere av de evangelister som er på feltet her i Troms må få anledning til å være med.

De venner som ønsker å delta må sende innmelding til undertegnede så snart som mulig. — På grunn av rasjoneringen må man også forsøke å utruste seg med niste.

La oss be meget for dette samvær, og dekke det under blodet. Broderhilsen.

Didrik T. Solli.